

at faa Forholdene langs med Skern Na noget forbedrede og regulerede for at faa Vandet hurtigt ud. Men jeg tror nok, at af alle de mange Hindringer, som ere komne i Vejen, er den Hindring nok den vesentligste, at Vandstanden i Ringløbing Fjord under normale Forhold altid er for høj. Vi have ogsaa et nogenlunde paalideligt Bevis derfor ved den Gennemgravning — hvor mangelfuld den end var — der fandt Sted i 1892, idet Vandet i den første Tid derefter havde temmelig frit Løb, saaledes at det, naar der kom stærk Nedbør, og der saaledes store Vandmængder til Fjorden, gaa af Vandstanden i Fjorden fulmede ud, kun varede ganske kort Tid, inden Vandstanden igen var bragt ned. Som Følge deraf havde det kun grumme lille Betydning og afstedkom kun grumme lille Skade, selv om de lavere Enge og Marker, som gaa i umiddelbar Nærhed af Fjorden, en kort Tid overjøvmedes og mulig i Fremtiden til enkelte Tider kunde blive overjøvmede, naar der var en nogenlunde god Gennemstrømning, idet en kort Overjøvmedelse ikke gør Græsset eller Kornet saa grumme megen Skade. Det, der gør Skade, er, naar Vandet bliver staaende i længere Tid, thi saa bliver Vandet raadent, og afgiver en Slam, og naar den afsættes i Græsset eller Kornet, saa er det helt eller delvis fordærvet. Da den højtærede Minister, dels i sine Udtalelser ved Begyndelsen af sit Svar til det ærede Medlem fra Ringløbing udtalte, at han vilde indrømme, at det var ret fortvivlede Tilstande derovre, og dels i Slutningen udtalte, at Ministeriet skulde have sin Opmærksomhed henvendt derpaa og arbejde paa at faa en Løsning af denne Sag, have vi Haab om at den højtærede Minister mulig i en nær Fremtid vil afhjælpe Manglerne. Dette er mit Ønske, og det er derfor, jeg særlig har taget Ordet, for om mulig at give et lille Stød til, at Sagen fremskyndes. De Forhold, vi leve under derovre, ere næsten utaalelige for Landbrugerne, da det jo lader til, at Udløbet gennem Vandingen derude har en stærk Tilhøjelighed til at tilfælde, og lukke sig.

Blumhø: Jeg vil gerne i Anledning af den Bevilling, der er forlangt til en Fyrtårn ved Esbjerg, udtale min Paakønnelse af de Ørtinger og Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), og jensest fra det ærede Medlem for Ringløbing Amts 2den Valgkreds (Maberg). Jeg kan fuldstændig slutte mig til disse Udtalelser i saa Henseende og ønsker kun at konsta-

tere, at jeg under denne Finanslovbehandling ikke har nævnt Esbjerg By, ikke har nævnt Navnet en eneste Gang, hvormod det har været mig en stor Tilfredsstillelse at høre fra mange Sider rundt i Salen, at Esbjerg By nu som et vigtigt Led i vor Eksport og Import til Fordel for hele Erhvervslivet i Landet uvilkaarlig af sig selv paatrænger sig de fleste Medlemmers Opmærksomhed. Jeg haaber altsaa paa, at de Bevillinger, som nu ere paa Finansloven i Aar, ville finde et gunstigt Øre i Finansudvalget. — Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister, idet jeg erkender den Velvilje, hvormed han tog mod de Bemærkninger, jeg i et foregaaende Møde fremkom med vedrørende § 2, for saa vidt den angaar hans Ministerium. Dog maa jeg gøre en lille Indsigelse, naar den højtærede Minister udtalte det Haab, at hvad han havde sagt noget maatte mildne den strenge Dom, jeg havde fældet i visse Henseender over det danske Statskovbrug. Jeg fralægger mig ubetinget at have udtalt nogen streng Dom i saa Henseende, thi jeg har kun i Anledning af Finansloven gjort finansielle Betragtninger gældende, støttet til Ministerens egne Oplysninger, og henstillet til den højtærede Finansminister, og det kommende Uvalg, hvorvidt der muligvis maatte kunne indføres Reformen, som kunde staffe et heldigere finansielt Udbytte. Jeg kunde ikke komme til at udtale nogen Dom, fordi jeg aldeles ikke er kompetent dertil formedelst manglende Saggundskab — det var kun Hensillinger alt sammen. En eneste Dom har jeg udtalt, og den hentede jeg Berettigelsen til andetsteds fra, det var den, at den hele Administration af vort Skovbrug efter min Mening var i allerhøjeste Grad bureaukratiske, og bureaukratiske i en saadan Grad, at den for en Del hemmede, antog jeg, Forstmandenes Virksomhed. En saadan Dom er jeg berettiget til at udtale, thi det er en Dom, som udtales fra alle Sider mod vor Administration, og specielt tror jeg nok at være berettiget til at udtale den om de Anliggender, som hidtil have ligget under det paagældende Departement i Finansministeriet. Min Erfaring strækker sig endog for saa vidt videre, som jeg erindrer, at det er det samme Departement, som i en Række af Aar ved sin bureaukratiske Ledelse har hindret en Reform af de bestående Anliggender, hvorved der jo er paahørt vor Statskasse ganske betydelige Udgifter. Medens vi her forhandle om Finansloven og det finansielle Udbytte, var det altsaa en Hensilling blandt andre, jeg gjorde til den ærede